

SUMARI

Entre el cel i la terra.....	13
El caos i el relat (origen).....	15
El marge de l'omnisciència.....	17
Tot esperant Déu	19
Enuig diví.....	23
Tedi.....	25
Darrere els miracles.....	27
Crim i càstig.....	29
Titelles i titellaires.....	31
La porta de l'infern.....	33
Ítaques i riqueses.....	35
L'horror de la literalitat.....	37
La importància de la zona 7.....	39
Afer gàstric	41
Als antípodes de la por	43
Xoc impossible	45
Una creu que ve de lluny.....	47
Toponímia, in situ i ad hoc	49
Sense solució de continuïtat	51
Atrapats	53
Una ràbia mai vista.....	57
Adaptació a l'espècie.....	59
Políglotismes	61
Parèntesi.....	63
Atenció a la diversitat.....	65
Fahrenheit mil·lennial.....	67
Domats i civilitzats.....	69
Paradís caigut.....	71
Enmig dels que en saben	75

Més enllà de la ceguesa.....	77
De formació contínua.....	79
El preu de la premsa gratuïta.....	81
El pes de la consciència	83
Connectats I.....	85
Connectats II.....	87
El poder d'allò dolent.....	89
El triomf de la caverna desacomplexada	91
Última oportunitat	93
El límit del mal	95
Crim i càstig.....	97
El sofre i les bombolles.....	101
Inferns.....	105
Redemptors	107
Generació <i>gamer</i>	111
Vocacionals.....	113
Raons d'estat.....	115
L'eficàcia del garrot.....	117
Gràcies pel seu temps.....	119
Després de la <i>presó permanent revisable</i>	121
Entre el rupestre i el naïf.....	123
Bruts però clenxinats	125
A falta de corder	127
Els camins de la saviesa	129
L'enemic interior.....	131
Autarquia	133
Pobreses	135
Retorn a l'origen.....	137
Dret a decidir.....	141
La fi de les fronteres	143
El mànec de la paella i la posteritat.....	145
La lletra petita.....	147
Harmonia.....	151
Per una mica d'atenció.....	153
El sostre de vidre.....	155
Separació de poders	157

Entre línies.....	159
El best-seller.....	161
Tipa de la història oficial.....	163
Venjança poètica.....	165
Sublimació.....	167
L'empremta del creador.....	169
L'auca del Senyor.....	171
Pagant per Dorian Gray.....	173
Inspiració.....	175
Amb la cua entre cames.....	177
De pedra picada.....	179
Els miserables.....	181
Consciència i emancipació.....	183
 Entre la terra i el cel.....	 187
Ser-hi o no ser-hi.....	189
La llum de Prometeu.....	191
Màniga ampla.....	193
Clínic (Final).....	195

EL CAOS I EL RELAT (ORIGEN)

El primer dia Déu crea el dia i la nit —exageradament curts o llargs en les regions polars.

El segon dia crea el cel i s'hi instal·la en una zona tranquil·la, apartada de l'enrenou que té previst per a un futur no gaire llunyà i des d'on gaudeix d'una privilegiada vista del que ha creat. De tot aquest cel, en protegeix amb una densa capa d'ozó la minúscula part que té pensada per a la humanitat.

El tercer dia separa la terra ferma de les aigües dolces i salades i ordena que en la part sòlida creixin herba, plantes i arbres fruiters. Si les generacions que hauran de gestionar aquesta riquesa en fan un bon ús, mai ningú no passarà gana ni set, tothom viurà a prop d'un rierol d'aigües cristal·lines on rentar-se la cara i les mans.

El quart dia il·lumina el firmament amb el sol, la lluna i les estrelles, estableix la durada dels anys, dels mesos i de les estacions i estipula quins saborosos fruits es faran en cada període i en quines latituds. Posa, en definitiva, les bases del que serà la relació entre els pobladors del planeta i el seu entorn.

El cinquè dia, omple el cel de tota mena d'aus i les aigües de criatures que s'hi mouen amb gran comoditat. Els seus poders, però, li permeten crear també les condicions perquè s'arribi a aquesta situació de manera progressiva i a partir d'organismes pluricel·lulars que, al seu torn, s'hauran format a partir d'organismes menys complexos. Aquesta creació dual facilitarà que més endavant ciència i religió puguin trobar un espai de fàcil entesa.

El sisè dia és el torn de les bèsties salvatges i domèstiques que poblaran la Terra. I de l'home, que crea amb un grapat de pols i diposita amb molt de compte en una

regió d'extraordinària fertilitat. I perquè el primer ésser humà tingui companyia i algú que li faci la feina de casa, li arrenca una costella i crea la dona. Conscient, però, de la polseguera que aquesta part del Gènesi aixecarà, recorre de nou a la seva omnipotència i crea també l'home i la dona a la vegada. Els crea a imatge seva i els diu que es multipliquin, que “sotmetin” els animals que pul·lulen per terra, mar i aire. Vaja, que els munyin, els esquilin o se'ls mengin. Els dos membres de la parella intenten a l'instant obeir en allò que poden. Busquen entre el sotabosc i empaiten la primera llebre que veuen. Fins que topen amb un impressionant dinosaure. Llavors xisclen espantats i Déu, malgrat el cansament —no oblidem que fa sis dies que crea del no-res—, respon amb reflexos, agafa la bèstia prehistòrica pel coll, busca altres bèsties extemporànies, en troba unes quantes i les col·loca al lloc i al moment que els corresponen: els gats de dents de sabre i els mamuts en terres americanes al pliocè, els grans rèptils una mica per tot arreu del triàsic al cretaci, els taurons a mars i oceans molt abans que els grans rèptils...

Com que el setè dia la feina ja està feta i l'univers li ha quedat perfectament endreçat, es disposa per fi a descansar, a sumir-se en el més merescut dels sons. Abans d'adormir-se, però, dona un cop d'ull al paradís que ha escollit perquè hi visquin l'home i la seva costella i sospira satisfet.

Quan es desperta, el dinosaure encara és allà.

EL MARGE DE L'OMNISIÈNCIA

Escarxofat en el seu tron, Déu es mira avorrit la seva creació. I se la mira avorrit, i fins i tot una mica destrempat, no perquè no funcioni —si no funcionés, seria perquè Ell mateix ho hauria volgut—, sinó perquè als seus ulls no representa cap misteri. Sap perfectament en què consisteix el no-res i l'infinit, recorda tot el que ha creat i per què ho ha fet, sap quant de temps durarà l'univers i què pensa cadascuna de les criatures que hi viuen, i sap que, si decideix no saber-ho tot, ignora el que ignora tan sols perquè ell així ho ha decidit...

Un dia, però, una idea brillant —en el resultat de la qual prefereix no pensar— l'aparta d'aquest ensopiment. Escollirà un dels astres que giren al voltant dels innombrables sols que conformen la seva obra, s'encarnarà en un dels seus futurs habitants i donarà la vida perquè l'espècie de l'escollit pugui viure per sempre. Tothom que no cometi grans barbaritats, a més a més, podrà passar l'eternitat al Cel, al Seu costat. Serà una cosa mai vista: la primera salvació en massa de la història executada per un mortal!

Dit i fet, una nit freda de desembre neix en forma d'ésser humà en un planeta anomenat Terra i és educat segons els valors dels pares que prèviament ha escollit i del poble a què pertanyen. Quan arriba a l'edat adulta, se'n va de casa, s'envolta de deixebles i s'erigeix en líder indiscutible d'un moviment pacífic i popular que es proposa capgirar-ho tot. Amb més d'un terç de vida a l'esquena, entra a la capital del país, la qual coneix des de jove, desafia per enèsima vegada els que hi remenen les cireres i acaba assassinat.

Tres dies més tard, del Cel estant, es mira el món que ha deixat enrere i, abatut, s'enfonsa de nou en el

seu majestàtic setial. Els omnipresents mitjans generalistes de la regió suggereixen que el tret que va posar fi a la seva vida podria haver estat disparat per algun dels seus propis seguidors, qualificats dia sí dia també de radicals, sediciosos o, directament, de terroristes.

TOT ESPERANT DÉU

Adam i Eva portaven al paradís una vida regalada. Dormien, menjaven, es banyaven en aigües tonificants, prenien el sol i gaudien tot el sant dia dels plaers de la carn. Les menges que la naturalesa els oferia eren saboroses i les digestions lleugeres. Qualsevol activitat els omplia de benestar. Si anaven a buscar bolets o a arregar espàrrecs, s'entusiasmaven amb cada troballa; si enfilaven un corriol, xalaven primer amb la sensació de fer camí i després amb la d'arribar a algun lloc. Però a mesura que els anys passaven, perderen l'interès per tot allò que feien i un estrany desassossec s'apoderà d'ells. Una mica a la desesperada i conscients per primer cop de la seva infelicitat, feren cas del que Déu els havia dit. Deixaren de prendre precaucions i, a còpia de procrear sense parar, formaren una família immensa. Tot i que la gesta els tragué del mal pas i els alliberà de cabòries durant una bona temporada, a la llarga es cansaren de llur pròpia prole. Llavors meditaren sobre el sentit de la vida, se sentiren encara pitjor que abans i, guiats més per la rauxa que no pas pel seny, es plantejaren seriosament incomplir la llei del Creador. Uns dies més tard es plantaren davant l'arbre del coneixement del Bé i del Mal i Eva n'agafà una poma.

—Eva, et precipites! —li recriminà el seu company.

—No hi veig cap altra solució. Vull saber què hi fem aquí, per què hi som, quin és el sentit de tot plegat...

—Jo també, però la llei és molt clara al respecte.

—La qüestió és per què hem de complir la llei? A mi, no saber em fa embogir.

—Dona, si no hi hagués llei, viuríem en el caos.

—I?

—Qui vol viure en el caos?

—No ho sé. Senzillament m'agradaria poder decidir.

—Sí, a mi també, però les coses són com són.

—Les coses són com algú vol que siguin...

De cop Adam es fixà en la nuesa d'Eva, sentí una incipient erecció i perdé el fil de la conversa.

—Adam!

—Sí, perdona... Jo no ho veig clar. La ignorància és ben trista... Però bé que mengem cada dia i gaudim d'aquests bells cossos amb què se'ns va dotar.

—Tu fes el que vulguis. Jo faré el que he vingut a fer.

Eva queixalà la poma i somrigué amb els ulls il·luminats. Adam, fortament condicionat per l'amor conjugal, es decidí una mica a la babalà.

—Vinga, passa-me-la!

A partir d'aquell moment tot anà molt ràpid. Primer s'averonyiren de llurs cossos i assumiren la insignificança de la condició humana i de la seva inexorable mortalitat. Seguidament, patiren el càstig diví. Foren expulsats del lloc que els veié néixer, esdevingueren mortals, es guanyaren la vida amb la suor del front d'ell i tingueren fills enmig dels dolors i les fatigues d'ella.

Quan per fi ascendiren al paradís celestial, foren testimonis d'excepció del que en un futur s'hi esdevindria. Contemplaren horroritzats com llur fill Caín assassinava son germà i com la discòrdia dividia llur descendència i enfrontava en guerres fratricides els pobles de la Terra. Malgrat que se sentiren alleujats quan a uns quants escollits se'ls estalviaven el diluvi universal o les set plagues d'Egipte, la tònica general dels esdeveniments els entristí profundament. Fins i tot durant els períodes en què el bé brillava amb llum pròpia i els drets de l'home —i la dona— eren reivindicats per tothom. Perquè el que presenciaren gairebé sempre fou com els rics es feien amos del món i explotaven els pobres, i com unes minories sotmetien pobles sencers a través de la ignorància generalitzada, la manipulació dels mitjans de comunicació i la violència legitimada pels estats.

Però gràcies al fruit de l'arbre del coneixement del Bé i del Mal, un cop acabada aquesta projecció de l'avenir, lligaren caps i ho entengueren tot. Entengueren per què durant la història de la humanitat —que pogueren reviure les vegades que volgueren— tantes persones incompliren la llei i per què el propi Messies animà els seus seguidors a desobeir-la —la que supeditava la dona a l'home, la que exhortava a la venjança, la que condemnava les adúlteres a la lapidació... Entengueren també per què la incompliren màrtirs, sufragistes, líders obrers, missioners, revolucionaris i activistes varis. Ho entengueren tot i renunciaren als privilegis d'una altra vida regalada. Decidiren de patir des del cel amb els que, conscients del que feien, acabaven en patíbuls, terres foranes o presons; de patir amb ells i en ells.

© del text: Pere Piquet Tomàs, 2020
© d'aquesta edició: Pagès Editors, S L, 2020
Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
www.pageseditors.cat
editorial@pageseditors.cat
Primera edició: maig de 2020
ISBN: 978-84-1303-197-2
DL: L 262-2020
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, S L
www.bobala.cat

◀ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.